

Jndtægtskilde for Øerne i det hele taget, end naar den drives ved Jagt. Hvis der ikke værnes om Fuglene, saa ville Sægerne snart blive færdisge med dem, og saa er al Fangst dermed forbi. Værner man derimod om dem ved lovlige Midler, vil jeg antage, at de ved en fornuftig Drift vilde kunne bevareres for Øerne som en vigtig Jndtægtskilde gennem Tiderne. — Da der er et andet Forslag paa Dagsordenen, som jeg agter at tillade mig at foreslaa henvist til et Udvalg, vil jeg ogsaa foreslaa, at dette lille Lovforslag kommer i et Udvalg, saa at de kunne behandles sammen. Ellers er der som sagt efter min Mening ikke saa stort at sige mod dette Forslag, men det kan vel ikke berede det nogen Vanskelighed ved den videre Behandling, om det kommer i Udvalg. Jeg skal derfor foreslaa, at det henvises til Udvalg, men det kommer jo først senere til at foreligge.

Formanden: Ja, Spørgsmaalet om Udvalg vil jo først komme for senere, men jeg skal erindre mig, at det ærede Medlem ønsker et saadant Udvalg.

Justitsministeren (M. L. M. N. N.): Jeg skal blot i Anledning af de fremkomne Udtalelser sige, at dette Lovforslag angaar jo Forhold, hvis Realitet selvfølgelig ikke er Ministeriet meget bekendt, navnlig hvorledes denne Fuglefangst gaar for sig. Naar man har ment ikke at ville optage i § 1 en Bestemmelse, der i Almindelighed lød paa, at Fuglebjergsejeren ikke maatte udøve Fangsten paa Fuglebjergene „paa en saadan Maade, at Fuglen derved ødes“, saa er det egentlig nærmest, fordi det har forekommet Ministeriet at være en alt for ubestemt Lovregel. Ministeriet har ment, at et Forbud maatte være af mere bestemt Bestaendighed, men skulde det være tilstrækkelig klart paa Færøerne, hvad der menes med en saadan almindelig Bestemmelse, som den, der er foreslaaet, er det naturligvis ikke noget Punkt af Betydning, som det kunde falde mig ind at sætte mig stærkt imod. Jeg skal imidlertid ikke udtale mig videre om Sagen, da der, efter hvad der her er fremkommet, er Rimelighed for, at Sagen vil blive henvist til et Udvalg.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ordføreren: Jeg tillader mig at foreslaa, at denne Sag henvises til et Udvalg paa 3 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i og Tillæg til Lov af 3dje Marts 1860 om Brændevinshandel og Brændevinsubstærkning paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 2143 ff.)

Sagen fattedes under Forhandling.

Ordføreren: Som man nok kan forstaa, maatte en saa friskindet Lov som Handelsloven for Færøerne af 21de Marts 1855, der afløste den tgl. Enehandel paa Færøerne, medføre Forhold og Tilstande, som nok kunde ønskes anderledes. Handelsloven indeholder den Bestemmelse, at enhver Mand, som ellers har borgerlige Rettigheder, kan erhverve Borgerkab til Handel mod en Betaling af 4 Kr. Dette førte til, at der blev løst Bevilling til Handel næsten i enhver Bygd deroppe, og da der ikke var nogen Indskrænkning med Hensyn til Salg af Spiritus, blev ogsaa Brændevinshandelen forplantet paa samme Maade til Bygderne. Det viste sig naturligvis snart, at en saadan udvidet Brændevinshandel ovenpaa et Monopol, som kun havde 3 Handelssteder paa Færøerne, var uheldbringende. Der fremkom ogsaa Forslag om at raade Bod herpaa i Jagtinget, hvilket Forslag saa emanerede som Lov under 3dje Marts 1860. Derved blev det paabudt, at der skulde erlægges en Afgift af 200 Kr. aarlig for at kunne drive Brændevinshandel. Der skete naturligvis derefter en Del Indskrænkning i de mange Brændevinshandeler, der vare fremkomne deroppe, men det viste sig dog ikke at være tilstrækkeligt. Kort derefter rejstes Spørgsmaalet paany om, at man burde søge skarpere Midler mod den udstrakte Brændevinshandel deroppe, og der har været mange forskellige Forslag fremme, som imidlertid ikke have naaet det tilsigtede Maal. Det første Forslag, der kom frem, gik ud paa, at man skulde forhøje Afgiften til 500 Kr., da man derved mente